

R O M Ȃ N I A
ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE
SECȚIA PENALĂ

Sentința nr.1352

Dosar nr.2216/1/2012

Ședința publică din 09 octombrie 2012

Completul compus din:
Președinte - Cristina Rotaru
Judecător - Ionuț Matei
Judecător - Ioana Bogdan

Magistrat asistent - Monica Ungureanu

Ministerul Public - Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție a fost reprezentat de procuror Carmen Bălășoiu.

Pe rol pronunțarea în cauza penală privind pe inculpata David Maria trimisă în judecată, în stare de arest preventiv, pentru două infracțiuni de trafic de influență, în concurs real prevăzute de art.257 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea art.33 lit.a) C.pen..

Dezbaterea au avut loc în ședința publică din 25 septembrie 2012, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea dată, care face parte integrantă din prezenta, când Înalta Curte, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea pentru astăzi, 09 octombrie 2012, când a hotărât următoarele:

ÎNALTA CURTE

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată următoarele:

Prin rechizitoriul nr.26/P/2012 din 21 martie 2012 al Direcției Naționale Anticorupție - Secția de combatere a corupției, s-a dispus trimiterea în judecată a inculpatei David Maria, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție - Secția I Civilă, în stare de arest preventiv, pentru două infracțiuni de trafic de influență în concurs real, prevăzute de art.257 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 pentru prevenirea, descoperirea și sancționarea faptelor de corupție, cu modificările și completările ulterioare, cu aplicarea art.33 lit.a) C.pen..

Prin actul de sesizare al instanței, s-a reținut, în esență, că inculpata David Maria a pretins și a primit, în perioada noiembrie - decembrie 2009, prin intermediul martorului Pahonțu Marin, de la denunțatorul Blanda Petru, care prin decizia nr.731 din 22 octombrie 2009 a Curții de Apel Ploiești a fost condamnat definitiv la o pedeapsă de 3 ani închisoare cu executare în regim de detenție, suma de 200.000 euro pentru a interveni pe lângă judecătorii investiți cu soluționarea contestației în anulare formulată de reprezentantul legal al SC Electric Prod Construct SRL, parte

responsabilă civilmente în dosarul penal anterior menționat, în scopul admiterii în principiu a căii extraordinare de atac, cu consecința suspendării deciziei de condamnare, pentru ca în final să fie desființată hotărârea atacată și să se pronunțe în favoarea denunțatorului o hotărâre de achitare.

Suma de 200.000 euro a fost primită în trei tranșe, primele două de 80.000 euro, respectiv 30.000 euro fiind înmânate lui David Bogdan, fiul inculpatei, iar ultima în cuantum de 90.000 euro a fost lăsată de inculpată și martorul Pahonțu Marin, într-o sacoșă, la restaurantul President din municipiul Ploiești, unui angajat, pentru a-i fi remisă judecătorului Fieraru Ștefan care a făcut parte din completul căruia îi fusese repartizat spre soluționare dosarul având ca obiect contestația în anulare formulată împotriva hotărârii de condamnare a denunțatorului Blanda Petru.

Ulterior, prin încheierea din 10 decembrie 2009 pronunțată în dosarul nr.7039,1/315/2006, Curtea de Apel Ploiești a admis în principiu contestația în anulare, dispunând suspendarea executării deciziei penale nr.731/22.10.2009 a aceleiași instanțe, pentru ca la termenul din 19 aprilie 2010 să se respingă pe fond calea de atac extraordinară, luarea acestor măsuri făcându-se fără participarea judecătorului Fieraru Ștefan, care la termenul din 10 decembrie 2009 a fost bolnav, fiind înlocuit de un alt coleg, pentru ca prin încheierea din 10 februarie 2010 să i se admită cererea de abținere, întrucât a participat la luarea deciziei de condamnare a denunțatorului Blanda Petru.

Prin rechizitoriu, s-a mai reținut că, în luna ianuarie 2012, inculpata David Maria i-a promis denunțatorului Blanda Petru că, în schimbul unor sume de bani, va interveni pe lângă judecătorii investiți cu soluționarea dosarului nr.9501/315/2010 al Curții de Apel Ploiești ce avea ca obiect recursul declarat de acesta împotriva hotărârii Judecătoriei Târgoviște prin care s-a respins cererea de revizuire formulată împotriva soluției de condamnare la pedeapsa de 3 ani închisoare dispusă prin decizia penală nr.731/22.10.2009 a Curții de Apel Ploiești, pentru a-i determina să pronunțe o soluție favorabilă denunțatorului.

În acest context, la data de 05 februarie 2012, cu ocazia participării la un botez, inculpata David Maria l-a abordat pe martorul Teișanu Florentin, membru al completului de judecată investit cu soluționarea dosarului nr.9501/315/2010, cerându-i să pronunțe o soluție favorabilă denunțatorului Blanda Petru, care anterior, îi predase sumele de 2.000 euro și, respectiv de 800 lei, bani necesari pentru a acoperi cheltuielile aferente participării la eveniment. Despre demersurile efectuate, denunțatorul a fost informat la data de 12 februarie 2012, ocazie cu care i-a mai înmânat inculpatei sumele de 2.000 euro și 1.500 lei.

Ulterior, la data de 21 februarie 2012 inculpata David Maria s-a deplasat la Curtea de Apel Ploiești, unde l-a contactat din nou pe judecătorul Teișanu Florentin, reiterând solicitarea făcută în precedent, ocazie cu care i-a cerut și altui membru al completului de judecată, martorului Tudoran Mihai Viorel, președinte al Secției penale, să pronunțe o hotărâre de admitere a recursului, insistând ca acesta să se folosească de ascendentul și autoritatea pe care o are, prin funcția pe care o deține, asupra celorlalți doi colegi.

În după amiaza aceleiași zile, inculpata David Maria, reîntoarsă în București, s-a întâlnit cu denunțatorul Blanda Petru la restaurantul Casa Românească, căruia i-a

comunicat că a reușit să-i capaciteze pe doi dintre membrii completului de judecată, unul dintre aceștia fiind chiar președintele Secției penale, pentru a-i da o soluție favorabilă, în schimb judecătorii solicitându-i suma de 110.000 euro, bani ce urmau a-i fi remiși inculpatei de denunțator printr-un interpus și sub forma unui contract de împrumut.

La data de 24 februarie 2012, la cererea inculpatei David Maria, denunțatorul Blanda Petru s-a deplasat la Mânăstirea Dealu din Târgoviște unde s-au întâlnit în parcare și a încercat să îi înmâneze suma de 60.000 euro, fiind însă refuzat cu motivația că urmează să îi dea toți banii o dată, ocazie cu care a fost asigurat că datorită demersurilor făcute are șanse de reușită în rezolvarea problemei juridice, în proporție de 90%.

Martora Marin Eliza, judecător în cadrul Curții de Apel Ploiești a fost contactată conform înțelegerii, în mod repetat, la data de 27 februarie 2012 de către inculpata David Maria pentru a afla soluția dată în dosarul privind pe denunțatorul Blanda Petru.

Abia în ziua următoare acesteia i-a comunicat fiul său, David Bogdan, că recursul a fost respins, situație în care l-a chemat pe martorul Pahonțu Marin în București și întâlnindu-se în parcare hotelului Intercontinental, i-a cerut să îi transmită denunțatorului Blanda Petru să promoveze împotriva hotărârii de condamnare o nouă cale extraordinară de atac în scopul tergiversării punerii în executare a acesteia.

Cauza a fost înregistrată pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție la data de 21 martie 2012 sub nr.2216/1/2012, fixându-se prim termen de judecată la 24 mai 2012, care a fost preschimbat pentru data de 10 mai 2012, iar pentru verificarea legalității și temeiniciei măsurii arestării preventive s-a stabilit termen la 22 martie 2012.

Pe parcursul cercetării judecătorești, starea de arest a inculpatei a fost menținută succesiv la termenele din 22 martie 2012, 10 mai 2012, 11 iunie 2012, 13 iulie 2012 și 03 septembrie 2012.

La termenul din 10 mai 2012, Înalta Curte a constatat în temeiul dispozițiilor art.300 C.pr.pen. regularitatea actului de sesizare, după care a adus la cunoștința inculpatei David Maria dispozițiile art.320¹ C.pr.pen., aceasta arătând că nu înțelege să se prevaleze de procedura simplificată a recunoașterii faptelor pentru care a fost trimisă în judecată.

S-a luat declarație inculpatei la termenul din 21 mai 2012, când i-a fost încuviințată proba cu înscrisuri pe situația de fapt, dar și în circumstanțiere, precum și cea testimonială cu martorul David Bogdan, fiind prorogată discutarea probei cu expertiza tehnică a înregistrărilor telefonice și a celor din mediu ambiental, după vizionarea înregistrărilor contestate.

La termenul din 11 iunie 2012 au fost audiați martorii Blanda Petru și Pahonțu Marin, pentru ca la cel din 13 iulie 2012 să depună mărturie martorii Blanda Maria, Brebene Marinela, Frățilescu Paul Mihail, Tudoran Viorel Mihai, Teișanu Florentin și Marin Eliza, ocazie cu care s-a suplimentat proba testimonială pentru inculpata David Maria cu martorii Fieraru Ștefan, Georgescu Cristina, Mărăcineanu Vasile, Enescu Dan și Oprea Gheorghe, apreciindu-se că administrarea acesteia este concludentă și utilă cauzei.

Le-au fost luate declarații martorilor Oprea Gheorghe, Enescu Dan Andrei și David Bogdan la termenul din 03 septembrie 2012, iar martorilor Georgescu Cristina, Fieraru Ștefan și Mărăcineanu Vasile la termenul din 12 septembrie 2012, termen la care inculpata David Maria prin apărător, a renunțat la proba cu expertiza tehnică a înregistrărilor telefonice și în mediu ambiental, fiindu-i, însă, încuviințată proba cu acte în circumstanțiere și cu martora Milășoiu Mariana, mijloace de probă prin care dorea să dovedească faptul că a fost în relații apropiate cu denunțatorul Blanda Petru.

La ultimul termen a fost ascultată martora Buhara Magdalena, după care inculpata a renunțat la audierea martorei Milășoiu Mariana, pe care o propusese în apărare, iar reprezentanta Ministerului Public a solicitat schimbarea încadrării juridice a faptelor reținute în sarcina inculpatei în infracțiunile prevăzute de art.257 C.pen. raportat la art.7 alin.(3) din Legea nr.78/2000, cu modificările și completările ulterioare, întrucât dată fiind funcția de judecător, aceasta avea atribuții în judecarea infracțiunilor conform prevederilor art.31 din Legea nr.304/2004 privind organizarea judiciară, republicată.

Examinând materialul probator din cursul urmăririi penale, precum și cel administrat nemijlocit în faza cercetării judecătorești, Înalta Curte reține următoarele:

Prin decizia penală nr.731 din 22 octombrie 2009 pronunțată în dosarul nr.7039/315/2006, Curtea de Apel Ploiești - Secția penală a dispus condamnarea denunțatorului Blanda Petru la o pedeapsă de 3 ani închisoare cu executare în regim de detenție pentru comiterea de infracțiuni economice.

La data de 02 noiembrie 2009, la inițiativa denunțatorului Blanda Petru, SC Electric Prod Construct SRL, la care acesta era acționar majoritar, în calitate de parte responsabilă civilmente a formulat contestație în anulare împotriva hotărârii de condamnare, solicitând totodată, suspendarea executării hotărârii până la soluționarea pe fond a căii extraordinare de atac.

Ulterior, denunțatorul Blanda Petru i-a solicitat ajutorul inculpatei David Maria, judecător la Înalta Curte de Casație și Justiție, Secția I Civilă, în scopul obținerii unei soluții de achitare în rejudecarea recursului, măsură dispusă ca urmare a admiterii contestației în anulare. Cu aceeași ocazie, au stabilit ca persoana de legătură dintre ei să fie martorul Pahonțu Marin, dat fiind că denunțatorul urma să se sustragă punerii în executare a hotărârii de condamnare.

În acest context, inculpata David Maria i-a pretins denunțatorului suma de 200.000 euro pentru a interveni pe lângă judecătorii investiți cu judecarea contestației în anulare, pretinzând că banii vor fi remiși acestora.

În perioada noiembrie - decembrie 2009, martorul Pahonțu Marin a primit, în trei tranșe, de la martora Brebene Marinela, director economic la una dintre societățile denunțatorului, suma pretinsă de inculpată. Primele două tranșe în cuantum de 80.000 euro și 30.000 euro au fost predate martorului David Bogdan, fiul inculpatei, într-o parcare din orașul Târgoviște, respectiv la o cabană proprietatea acestuia din comuna Gemenea.

Ultima tranșă în cuantum de 90.000 euro i-a fost dată de martorul Pahonțu Marin direct inculpatei David Maria care a invocat că urma să o remită unuia dintre membrii completului investit cu judecarea contestației în anulare, respectiv judecătorului

Fieraru Ștefan și pentru a fi convingătoare a solicitat martorului să apeleze de pe telefonul său mobil o persoană de sex masculin, cu care a purtat o discuție într-un limbaj disimulat, creând astfel impresia că afacerile judiciare ale denunțatorului vor fi rezolvate în mod favorabil.

În realitate, completul format din judecătorii Mărăcineanu Vasile, Georgescu Cristina și Enescu Dan Andrei a dispus admiterea în principiu a contestației în anulare, iar cel alcătuit din judecătorii Teișanu Florentin, Frățilescu Mihai Paul și Tudoran Viorel Mihai, prin decizia nr.379 din 19 aprilie 2010 a Curții de Apel Ploiești, a respins pe fond calea de atac extraordinară, în timp ce magistratului Fieraru Ștefan i-a fost admisă la data de 10 februarie 2010 cererea de abținere formulată pe motiv de incompatibilitate, întrucât a făcut parte din completul care a pronunțat decizia de condamnare a denunțatorului Blanda Petru.

Împotriva hotărârii de condamnare, denunțatorul a mai formulat cerere de revizuire, înregistrată pe rolul Judecătoriei Târgoviște sub nr.9501/315/2010, cerere ce a fost admisă în principiu prin încheierea de ședință din 08 februarie 2011, dispunându-se, totodată, suspendarea executării deciziei penale atacate până la soluționarea definitivă a cauzei.

Prin sentința penală nr.564 din 15 noiembrie 2011, a fost respinsă cererea de revizuire, hotărârea fiind atacată cu recurs la Curtea de Apel Ploiești, cale de atac fiind repartizată spre judecare completului compus din judecătorii Frățilescu Mihai Paul, Teișan Florentin și Tudoran Viorel Mihai.

În aceste condiții, denunțatorul Blanda Petru a contactat-o, din nou, în cursul lunii ianuarie 2012 pe inculpata David Maria, cerându-i să intervină pe lângă foștii colegi de la Curtea de Apel Ploiești pentru a-i determina să pronunțe o soluție în favoarea sa.

Dându-și acordul, inculpata a condiționat ajutorul său de remiterea unor sume de bani, pretextând că acestea urmau să fie date judecătorilor investiți cu soluționarea recursului ce forma obiectul dosarului nr.9501/315/2010.

La data de 05 februarie 2012, cu ocazia participării la botezul organizat de judecătorul Stan Aida de la Curtea de Apel Ploiești, inculpata David Maria a intervenit pe lângă judecătorul Teișan Florentin, cerându-i să pronunțe o soluție în favoarea denunțatorului Blanda Petru, căruia i-a comunicat la data de 12 februarie 2012 demersurile efectuate pe lângă magistrați, precum și intenția de a-l aborda și pe martorul Tudoran Viorel Mihai, președinte al Secției Penale, discuția purtată fiind înregistrată de către denunțator.

În acest context, s-a deplasat la Curtea de Apel Ploiești la data de 21 februarie 2012, unde a luat legătura cu judecătorul Teișan Florentin, căruia i-a reiterat cererea făcută anterior, dar și cu martorul Tudoran Viorel Mihai, cerându-i să pronunțe o hotărâre de admitere a recursului, sens în care i-a sugerat să se folosească de ascendentul și autoritatea pe care o are asupra celorlalți membrii ai completului, în calitate de președinte de secție.

Revenind în București cu autoturismul condus de martorul Pahonțu Marin, l-a informat pe denunțatorul Blanda Petru, cu care s-a întâlnit la restaurantul Casa Românească, despre discuțiile purtate cu o parte din membrii completului de judecată, prezentându-i etapele și măsurile ce urmau a fi luate pentru pronunțarea în final a unei

hotărâri de achitare și i-a indicat suma fixată de judecători pentru adoptarea unei soluții favorabile. În acest sens, inculpata căreia îi era frică că este interceptată, a rotat suma pretinsă pe verso-ul filei de vărsământ nr.64/12.02.2012 emisă de Raiffeisen Bank, respectiv 110.000 euro, mențiune care a fost apoi hașurată cu pixul, iar pentru a evita orice risc, i-a cerut denunțatorului ca remiterea sumei să se realizeze prin intermediul altei persoane, sub forma unui contract de împrumut, înțelegându-se să fie avansat jumătate din cuantumul acesteia în următoarele zile.

A doua zi, inculpata i-a transmis denunțatorului prin intermediul martorului Pahonțu Marin, să se întâlnească la Mânăstirea Dealu din Târgoviște la data de 24.02.2012, prilej cu care a refuzat să primească 60.000 euro, precizând că banii urmau să fie dați toți, mai târziu, întrucât motivul întâlnirii a fost acela de a-l asigura că datorită intervențiilor sale problema juridică a denunțatorului are șanse de reușită în proporție de 90%.

Cu toate acestea, recursul denunțatorului Blanda Petru a fost respins ca nefondat, aspect adus la cunoștința inculpatei de fiul său, martorul David Bogdan, care la data de 28.02.2012, împreună cu mama sa, s-a întâlnit cu martorul Pahonțu Marin în București, în parcare hotelului Intercontinental, ocazie cu care, inculpata i-a solicitat să-i transmită denunțatorului să promoveze o nouă cale extraordinară de atac în scopul tergiversării punerii în executare a hotărârii de condamnare.

Potrivit art.257 alin.(1) C.pen., infracțiunea de trafic de influență constă în fapta unei persoane de a primi sau a pretinde bani sau alte foloase ori de a accepta promisiuni de daruri, direct sau indirect, pentru sine sau pentru altul și care are influență sau lasă să se creadă că are influență asupra unui funcționar pentru a-l determina să facă ori să nu facă un act ce intră în atribuțiile sale de serviciu.

Simpla acțiune de a pretinde bani, ca element material al laturii obiective este suficientă pentru existența infracțiunii, dacă pretinderea se face în vederea intervenției pe lângă funcționar pentru îndeplinirea actului solicitat.

În momentul pretinderii foloaselor se consumă infracțiunea de trafic de influență, astfel că realizarea distinctă, în împrejurări diferite, a modalității alternative a primirii sumelor pretinse nu are relevanță pentru existența acestei infracțiuni. Ca atare, activitatea ulterioară de primire a foloaselor constituie, alături de actele inițiale de pretindere, o unitate naturală de infracțiune, cu toate consecințele.

Sub aspect subiectiv este necesar ca banii sau foloasele primite ori pretinse să se facă în scopul determinării funcționarului competent să facă ori să nu facă un act ce intră în sfera atribuțiilor sale de serviciu.

În speță, fapta din anul 2009 s-a consumat când inculpata David Maria i-a pretins denunțatorului Blanda Petru, în schimbul intervenției pe lângă judecătorii care soluționau contestația în anulare, bani, chiar dacă sumele i-au fost înmânate ulterior, în trei tranșe, în perioada noiembrie - decembrie 2009, neavând importanță dacă intervenția s-a produs.

Și pentru existența faptei din ianuarie - februarie 2012 este importantă acțiunea inculpatei de pretindere a sumelor de bani în vederea obținerii unei soluții favorabile pentru denunțator, fiind lipsit de orice semnificație penală faptul că pretinderea folosului nu a fost satisfăcută, precum și că intervenția pe lângă membrii completului

de judecată s-a realizat, aceasta chiar abordând în mai multe rânduri unul dintre judecătorii cauzei, întrucât consumarea infracțiunii de trafic de influență nu este condiționată în acest sens.

Probatoriul administrat în cauză (interceptarea discuțiilor purtate în mediu ambiantal de denunțator cu inculpata, înregistrările video ale întâlnirilor dintre cei doi, înregistrarea de către denunțator a discuției purtate cu inculpata la data de 12.02.2012, și a celei avute cu martorul Pahonțu Marin la data de 19.02.2012, declarațiile denunțatorului Blanda Petru, ale martorilor Pahonțu Marin, Blanda Maria, Brebene Marinela, Frățilescu Paul Mihail, Tudoran Viorel Mihai, Teișanu Florentin, Marin Eliza, Fieraru Ștefan, Georgescu Cristina, Mărăcineanu Vasile, Enescu Dan, Oprea Gheorghe și Buhara Magdalena și nu în ultimul rând declarațiile inculpatei David Maria) dovedesc dincolo de orice dubiu că inculpata David Maria a pretins și primit, sau doar a pretins sume de bani de la denunțatorul Blanda Petru în modalitatea descrisă pentru a interveni în favoarea acestuia pe lângă judecătorii Curții de Apel Ploiești care îi soluționau cauzele penale.

Relatările denunțatorului Blanda Petru referitoare la împrejurarea că în lunile noiembrie-decembrie 2009 a oferit inculpatei David Maria, la cererea acesteia, suma de 200.000 euro prin intermediul martorului Pahonțu Marin, pentru a obține o soluție favorabilă în contestația în anulare privind condamnarea sa la pedeapsa închisorii, sunt susținute de declarațiile martorilor Brebene Marilena (director economic al uneia dintre societățile denunțatorului), Blanda Maria (sora denunțatorului) și Pahonțu Marin (șoferul denunțatorului).

Audierile efectuate atât în cursul urmăririi penale, cât și în faza cercetării judecătorești, au relevat faptul că martora Brebene Marinela, la solicitarea telefonică a denunțatorului Blanda Petru a înmănat în perioada noiembrie-decembrie 2009 suma de 200.000 euro în trei tranșe de câte 80.000 euro, 30.000 euro, respectiv 90.000 euro, șoferului Pahonțu Marin în prezența martorei Blanda Maria, banii fiind așezați în pachete, legați cu elastic și puși în pungă de plastic.

Într-adevăr, relatările celor trei prezintă contradicții cu privire la anumite aspecte, cum ar fi locul remiterii sumelor de bani (locuința denunțatorului sau curtea imobilului), numărarea banilor în prezența lor, încheierea unui înscris ca dovadă a înmânării, diferențe ce sunt inerente trecerii unei perioade de timp mai mare de doi ani de la data evenimentelor, fără ca aceste elemente să aibă vreo valoare în condițiile în care este de necontestat faptul că banii au fost remiși de Brebene Marinela lui Pahonțu Marin, de față fiind și Blanda Maria, împrejurare ce rezultă din declarațiile acestora.

Primirea acestor sume de bani de către inculpată, aspect negat atât de către aceasta cât și de către fiul său, martorul David Bogdan, este demonstrată de susținerile martorului Pahonțu Marin care, potrivit înțelegerii inițiale, trebuia să asigure legătura dintre denunțator și inculpată și să îi predea celei din urmă banii pentru a interveni pe lângă judecătorii investiți cu soluționarea cauzei penale având ca obiect contestația în anulare.

De altfel, remiterea sumelor rezultă și din dialogul avut cu inculpata la data de 28 februarie 2012 în parcare hotelului Intercontinental din București, când martorul i-a făcut cunoscută supărarea denunțatorului care și-a exprimat bănuială că cei 200.000

euro nu au ajuns la judecători, întrucât au fost opriți de ea, motiv pentru care a fost nevoit să-i relateze episodul cu sacoșa de bani lăsată de amândoi la restaurant în Ploiești. Atitudinea inculpatei de aprobare a celor susținute de martor echivalează cu o recunoaștere implicită a faptului că în anul 2009, acesta i-a remis suma de 200.000 euro, chiar dacă în declarații a negat orice implicare a sa în judecarea contestației în anulare:

P.M.: „S-a luat de mine, zice „Măi, MARIANE...”

D.M.: I-ați alt...[neinteligibil]...!

P.M.: „*Mă și înseamnă că suma aia de două sute de mii a oprit-o ea...*”

D.M.: Păi, ce? Doa..! Aia a fost...

P.M.: Zic: „Măi șefu`...” zic „*Eu, eu am fost împreună cu ea...!*”

D.M.: Da.

P.M.: „*Cu sacoșa de bani la restaurant!*”

D.M.: Da.

P.M.: I-am zis tot clar!

D.M.: Păi, nu-i exact?

P.M.: Da, da.

.....

P.M.: Zic: „*Împreună cu ea ne-am dus la Ploiești*”, i-am zic că acolo...

D.M.: Așa! Și eu...

P.M.: Am primit...

D.M.: N-am intrat, da` în restaurant...

P.M.: Exact.

D.M.: Da.

P.M.: S-a dat telefon și acolo a zis să luăm, acolo am lăsat.

D.M.: Da` normal, noi am plecat fără...

P.M.: Păi, da, da! Fără sacoșă.

D.M.: Fără! Doamne, Doamne!

P.M.: Asta e!”

În același context, relevante sunt și discuțiile purtate, la data de 21 februarie 2012, între inculpata David Maria și denunțatorul Blanda Petru la restaurantul Casa Românească, cu privire la cuantumul sumelor ce urma să fie dat judecătorilor investiți cu soluționarea recursului având ca obiect cererea de revizuire, stabilit prin raportare la sumele remise inculpatei în anul 2009: ”... B.P.: E mare? E mare suma? ... D.M.: Nu, nu e. ... B.P.: Cât, cât e? ... D.M.: *Cam pe jumătate cât prima.* ... B.P.: *Adică o sută de mii?* ... D.M.: Păi, nu știu cât, nu îmi mai amintesc...” (vol.I, pag.58 dup).

Dialogul dintre cei doi demonstrează, dincolo de orice îndoială, veridicitatea susținerilor lui Blânda Petru și ale lui Pahonțu Marin cu privire la suma pretinsă și primită în anul 2009 de către inculpată, întrucât ”o sută de mii” reprezintă jumătate din suma de 200.000 euro remisă la acea dată acesteia.

Aceste împrejurări de fapt sunt dovedite și de înregistrarea efectuată la data de 19 februarie 2012 de denunțatorul Blânda Petru, în timpul discuției avute cu martorul Pahonțu Marin și care constituie mijloc de probă potrivit dispozițiilor art.91⁶ alin.(2) C.pr.pen., întrucât privesc propriile sale convorbiri:

B.P.: ”Aha! Păi, MARIANE, dar dacă păz... pățim ca rându trecut?

P.M.: Deci, ce știi de la ea, că ...

B.P.: *Dacă-i... dacă-i dăm banii și ea nu ne rezolvă?* Dar, MARIANE, tu când i-ai dat banii, i-ai dat banii personal ei?

P.M.: Cu... atunci la început?

B.P.: Păi, da.

P.M.: Ultima dată am fost cu ea împreună, a sunat unde trebuie...

.....
B.P.: E o sumă de bani MARIANE. Sunt ... Câți au fost în total?

P.M.: *Două sute.*

B.P.: *Două sute de mii de euro?*

P.M.: Da, da.

B.P.: *Două sute de mii de euro.*

P.M.: Da.

B.P.: Sunt bani măi...

P.M.: Păi cum să nu, șefu'!

B.P.: MARIANE, dacă am avea banii ăștia acum...” (vol.I, pag.42 dup).

Sușinerile apărării potrivit cărora discuția dintre cei doi a fost în prealabil pregătită, dat fiind că martorul Pahonțu Marin era în relații de vădită subordonare față de șeful său, denunțatorul Blânda Petru și ca urmare nu ar reflecta realitatea, sunt neverosimile în contextul probatoriului administrat care dovedește actele de pretindere și de primire a sumei de 200.000 euro, cu atât mai mult cu cât chiar inculpata, cu ocazia aducerii la cunoștința denunțatorului a sumei fixate de judecătorii care soluționau cererea de revizuire, în recurs, s-a raportat la cuantumul celei primite în anul 2009, menționând că aceasta nu este mare, ci „cam pe jumătate cât prima”.

Pretinderea unor sume de bani în perioada ianuarie-februarie 2012 și actele de intervenție pe lângă membrii completului investit cu judecarea cererii de revizuire, în recurs, rezultă din conținutul convorbirilor purtate la data de 12 februarie 2012 în mediu ambiental între inculpată și denunțator, înregistrate de acesta din urmă în condițiile art.91⁶ C.pr.pen.:

B.P.: „Spune-mi de problema de bază, cum a fost ?

D.M.: ... *Cu doi am reușit la botez, cu ei dar mi-au zis că al treilea e președintele secției, e un mare securist ... dacă nu vorbesc cu ăla „noi n-avem ce să facem”...și mi-au dat ă... persoana cu care să vorbesc ... Acu' n-am ajuns să vorbesc cu persoana...*

B.P.: Îhm

.....
B.P.: *Le-ai zis că nu contează, că nu...*

D.M.: Le-am spus, le-am spus : „Domnule, uite despre ce e vorba, zic eu am mai pățit-o odată, cu lucrurile astea. *Ori îmi faci treaba, ca lumea și-ți dau cât îmi ceri...*”

.....
B.P.: *Nu ți-a zis vreo sumă ?*

D.M.: Nu, nu, nu.

B.P.: Nu a zis?

D.M.: Nu, nu. A zis. Întâi să mă duc să discut. Că eu ce vreau? Eu vreau să mă duc cu lecția învățată. Uite domnule, se poate în două feluri, *ori îmi casezi și mă trimiți la Târgoviște să o iau de la început și asta înseamnă mai multe ..., ori rezolvă-mă tu și el chiar o să îmi dea și-o parte din bani înapoi*, că se împarte direct între ... (neinteligibil) ... e altfel!" (vol.I, pag.27 dup).

Intervenția inculpatei David Maria pe lângă membrii completului de judecată a fost confirmată de doi dintre aceștia, martorii Teișanu Florentin (judecător) și Tudoran Viorel Mihail (președinte al Secției Penale), care au arătat că au fost abordați la botezul unei colege și/sau la instanță, inculpata rugându-i să pronunțe o soluție în favoarea denunțatorului Blanda Petru, cu care a susținut că are o relație de prietenie.

Demersurile făcute pe lângă cei doi judecători la data de 21 februarie 2012, au fost aduse la cunoștința denunțatorului în aceeași zi, cu ocazia întâlnirii la restaurantul Casa Românească, când inculpata a pretins suma de 110.000 euro, notând-o pe o bucată de hârtie, împrejurări de fapt ce au fost interceptate audio în mediu ambiental:

B.P.: „Dar cu ăștia doi ați vorbit?”

D.M.: Da!

B.P.: Și ați și clarificat cu ei?

D.M.: Și am și clarificat cu ei!

B.P.: Cât, cât?

D.M.: Dar ei... *Imediat vă spun, stați că scriem*, nu...

.....

B.P.: Știi? Și la ăștia doi ai vorbit, ce, când?

D.M.: *Vă scriu în sală. Vă scriu pe o hârtie*. Da, o să fie în două etape! Deci, acu' prima admisa de o parte.

B.P.: E... e... Păi, suntem afară, ce naiba!

D.M.: *Nu, nu, nu, că mi-e frică, nu vorbesc*.

B.P.: Da?

D.M.: Scriu, scriu.

B.P.: Scrii pe...?

.....

D.M.: Stați așa, că nu mai scrie!... *Unu... ăsta e unu, ăsta e unu, ăsta e zero...*

B.P.: *O sută zece mii?*

D.M.: Îhm!

B.P.: ă... Pentru toți trei?

D.M.: Da!

B.P.: *Toți trei, o sută... o sută zece!?*

D.M.: Toată lumea angrenată! Îhm!

B.P.: Înseamnă că nu iau e... egal!

.....

D.M.: Nu! Nu iau egal! Nu!" (vol.I, pag.67 și 101 dup).

În același context, s-a realizat și înregistrarea video, fiind surprins momentul când inculpata a scris suma pretinsă, pe fila de vărsământ nr. 64/12.02.2012 emisă de Raiffeisen Bank pe numele său, după care a acoperit prin hașurare cu același instrument scriptural ceea ce notase.

Pe de altă parte, din interceptări se constată că inculpata folosea un limbaj trunchiat, exprimându-se prin jumătăți de fraze și evitând să pretindă în mod explicit vreo sumă de bani, a repetat în mai multe rânduri că îi este frică, motiv pentru care a insistat să scrie cu un pix suma solicitată pentru judecători.

Fiindu-i teamă că poate fi înregistrată, inculpata a adoptat un comportament precaut, sens în care a vorbit în șoaptă despre intervențiile făcute, a refuzat să spună denunțatorului, în curtea restaurantului, suma pretinsă, notând-o când se afla în incinta localului pe o bucată de hârtie, pentru ca ulterior să o șteargă.

Ba mai mult, a stabilit să nu vorbească la telefon cu denunțatorul, iar suma să îi fie remisă printr-un intermediar sub forma unui contract de împrumut. „D.M.: M-am băgat în colțu' ăsta ca să fiu mai puțin... Mare atenție și discreție mare. Chiar și rudele! V... *Vedeți că eu mă feresc... La... la telefoane nu vorbim!* ... Nu vorbim la telefoane, că pot...”; „D.M.: Este cel mai... *este cel mai bine așa, e pe contract de împrumut.*”, (vol.I, pag.107 și 115 dup).

Inculpata David Maria și-a exprimat aceeași temere și cu ocazia întâlnirii de la Mânăstirea Dealu din Târgoviște din data de 24 februarie 2012, când i-a comunicat denunțatorului reușita doar în proporție de 90%, întrucât „*cu ăștia mici trebuie să vorbești cât mai puțin*” deoarece „*nu pot să mă pun în pericol... Sunt la un ... sfârșitul unei cariere, am doi copii*”, refuzând să primească prima tranșă de 60.000 euro, așa cum se înțeleseseră anterior, ” ...B.P.: Sunt și mărunți. D.M.: Cum? B.P.: De o sută. Deci n-am numai de cinci sute. D.M.: Nu, stați puțin, că nu, nu am venit pentru asta!

B.P.: Nu? Bun. O, perfect! D.M.: *Nu, nu. N-am venit pentru asta. Am venit exact tocmai să vă spun că... ă... mai bine mai târziu și tot. Adică prima... nu cum am zis noi.*”, pentru ca la finalul discuției să devină neliniștită de posibilitatea interceptării în mediu ambiental, „D.M.: Auziți asta a pus ceva aici să ne ... *a pus să ne as... să ne asculte ambiental!*...B.P.: Da, da! Ar trebui să ne ... să o tăiem de aici!”, (vol.I, pag.190,197 și 223 dup).

Este evident că inculpata David Maria, prin modul în care a acționat, a avut reprezentarea caracterului ilicit al activității desfășurate, atitudinea sa fiind justificată de încercarea de a-și asigura obținerea foloaselor pretinse, fără a ajunge să răspundă penal.

Pe parcursul cercetării judecătorești inculpata a încercat să acrediteze ideea că a luat legătura cu judecătorii cauzei doar pentru a se informa cu privire la procedura de revizuire, fără a discuta despre soluția ce putea fi dispusă, aspecte pe care apoi le-a comunicat denunțatorului pentru a-l liniști, susținerile sale fiind însă contrazise de modalitatea în care a acționat.

Demersurile sale concretizate în acte de intervenție pe lângă o parte dintre judecătorii cauzei penale în scopul determinării acestora să pronunțe o soluție în favoarea denunțatorului, neurmărite în schimb de promisiuni sau de pretinderea unor sume de bani, au fost aduse la cunoștința acestuia pentru a-i crea convingerea că banii solicitați vor fi remiși magistraților.

Inculpata David Maria, relatându-i discuțiile purtate cu membrii completului, a prezentat anumite aspecte ca fiind susțineri ale acestora, respectiv quantumul total al sumei solicitate, etapele de urmat în vederea pronunțării unei soluții de achitare,

tranșele de bani corespunzătoare fiecărei etape, momentul remiterii, chestiuni care însă nu au fost stabilite cu ocazia întâlnirilor avute cu judecătorii, așa cum rezultă din declarațiile martorilor Teișanu Florentin și Tudoran Viorel Mihail.

În realitate, inculpata, conștientizând ascendentul avut asupra celor doi judecători, determinat de sentimentul de deferență și considerație față de un coleg cu vastă experiență profesională care între timp promovase la instanța supremă, a urmărit să obțină o soluție favorabilă, justificată prin relația de amiciție cu denunțatorul, în schimbul influenței sale solicitând de la acesta suma de 110.000 euro.

Încercările apărării de a acredita ideea că discuția din data de 21 februarie 2012 se referă la creditele pe care inculpata și copiii săi le aveau la diferite instituții bancare, fără să aibă vreo legătură cu pretinderea de bani în schimbul influenței exercitate asupra membrilor completului de judecată nu își găsesc fundament în probatoriul administrat.

Edificatoare este succesiunea chestiunilor discutate, înregistrarea audio și video ambientală evidențiind faptul că inculpata a adus în atenția denunțatorului la momentul prezentării etapelor pentru rezolvarea problemei sale judiciare, cauze penale notorii privind magistrați, inclusiv de la cel mai înalt for judiciar din România, care în concepția sa nu au fost suficienți de diligenți pentru a evita să fie prinși, iar din experiența cărora a înțeles că nu trebuie să vorbească la telefon sau să țină anumite bunuri acasă, întrucât există riscul interceptării, respectiv depistării la percheziția domiciliară, ”...B.P.: Dar cum l-a prins, prins pe FLORIN? D.M.: Prin, prin convorbiri telefonice. B.P.: Prin convorbiri tele...? Atât, convorbire telefonică? D.M.: Atât, nimic altceva, nimic. Numai prin convorbiri telefonice.”, (vol.I, pag.20 dup); ”...D.M.: Vă amintiți cu BÂRSAN? B.P.: În cine ai tu încredere! D.M.: Cu... Cu cazul BÂRSAN, cum a trimis? Într-o seară a venit, percheziție în casă. B.P.: Îhm! D.M.: Deci, de fiecare lucru. Și mărgelele de la gât. B.P.: Păi, și înseamnă că tu nu-i mai ții în casă. D.M.: Nu!! Eu nu țin nimic! Adică, da’... Bine, nici nu am. La ora actuală poate să mă caute [râde] eu le spun, să mai pună ei ceva pentru...”, precum și exemple de magistrați care au avut șansa să iasă la pensie întrucât au fost informați în timp util de anumite surse, ”Și-n conturi! În conturi!? Păi, cum adică? Să-mi apară mie niște bani acolo? „Păi, de unde-i ai?”... Dumneavoastră nu vedeți că eu... așa cum m-au crezut alții, eu m-am menținut și, uite, alții au fost care s-au pensionat înainte de vreme... cum a fost... UNGUREANU..... Da! Eu știu multe, să știți. Da’ el a avut norocul că a avut sursa și i-a spus: „Pensionează-te!” Că altfel o...”, (vol.I, pag.24-25 dup).

În mod corespunzător denunțatorul și-a exprimat îngrijorarea față de siguranța inculpatei ” Păi, MIRELA, de ce să n-ai grijă de tine? Cum adică? Pe tine te-a făcut o mie, două de euro?”, împrejurare în care aceasta făcându-i un scurt istoric al situației materiale familiale, i-a precizat că fiul său are un credit de 40.000 euro, având ”și eu o sută și ceva”, și cu toate acestea la plata ratelor martorului David Bogdan ”...îl mai ajută? Maică-sa!”.

Or, este de observat din contextul derulării evenimentelor că interesul inculpatei David Maria a fost să intre în posesia sumei pretinse fără să ajungă să aibă probleme de natură penală, aspect ce rezidă din întregul său comportament care dovedește o precauție excesivă, materializată, așa cum s-a arătat anterior, inclusiv prin reținerea

manifestată în a indica verbal suma ce trebuia să-i fie remisă, susținerea acesteia că suma de 110.000 euro notată pe fila de vărsământ emisă de Raiffeisen Bank, reprezenta valoarea debitelor bancare avute împreună cu cei doi copii ai săi, apare ca fiind neverosimilă, cu atât mai mult cu cât din modul în care își prezentase situația sa materială rezulta că avea nevoie de suplimentarea veniturilor, iar calea cea mai la îndemână era obținerea ilicită de la denunțator.

Atitudinea inculpatei nu se circumscrie unor simple încălcări ale deontologiei profesionale, așa cum a arătat această, reducând activitatea sa la simple asigurări date denunțatorului în scopul de a-l liniști, fără relevanță penală, întrucât, în realitate, prin acțiunile sale aceasta a încercat să-i întărească convingerea că a reușit să-i influențeze pe judecători, demersuri care însă au fost anevoioase dat fiind vârsta tânără și modul acestora de lucru, respectiv fiecare pe cont propriu, mimând chiar indiferența în momentul în care l-a sfătuit să apeleze și la alte persoane pentru a-și asigura succesul "Păi da' dumneavoastră, dacă vreți să nu stați numai în mine, mâine vă... puteți luni să luați un termen și când... să mai căutați și pe altcineva. Eu n-am nimic împotriva. Eu v-am spus. Eu foarte greu am ajuns. Da' prin câte persoane! Prin câte! Că eu cred că m-am umilit la ușile nu știu câtor să ajung ai... Pentru că sunt tineri. O să vezi. Ai unul cu ochelari fle, fle, flea, care î... așa, te, te respinge imediat. Da? Când m-am dus primul... s-a dus... „Pleacă domnule, de aicea...” Abia dup-aia am căutat eu... Eu, de două săptămâni caut așa ceva...”, (vol I, pag. 194 dup), pentru ca apoi să-i spună că "nimeni nu-și bagă pielea în saramură să facă un pas" fiind singura care a riscat, susținând acest fapt "fără nici un fel de lipsă de modestie", ocazie cu care și-a exprimat, totodată, supărarea că nu i-a solicitat ajutorul de la început întrucât "eu plecam bine, de la judecătorie, de la OPREA", adică de la judecătorul investit în primă instanță cu soluționarea cererii de revizuire, deoarece "O persoană nu te costă mult. Cât să coste? În nici un caz cât trei!", situație în care "Mai dădeam la procuror ceva, să-mi facă un recurs tardiv și după aia.... Pentru că nu mai era interes..., interesul nimănui. Că se luase banul, se luase... Și atunci era alta!"

Ca atare, conduita inculpatei David Maria nu poate fi interpretată ca fiind rezultat al interesului personal pe care îl avea față denunțator în virtutea relației de amicitie, întrucât este evident faptul că urmărea să-i creeze impresia că era singura în măsură să influențeze judecătorii, întrucât funcționase anterior promovării la instanțele din raza Curții de Apel Ploiești, unde își păstrase o serie de relații, cunoscând totodată cum "lucrau" acești magistrați.

Mai mult, într-o discuție telefonică din data de 28 februarie 2012, ziua următoare respingerii recursului declarat de denunțator, martorul David Bogdan își exprimă față de interlocutor regretul că i-a eșuat o afacere cu care "Vroiam să-mi achit creditu' în bancă..., vroiam să-mi mai iau o mașină..., vroiam să-mi renovez casa..., vroiam ...", împrejurare care confirmă afirmațiile inculpatei din 21 februarie 2012 când i-a pretins denunțatorului suma de 110.000 euro, context în care i-a făcut cunoscute cheltuielile fiului său și intenția de a-l ajuta la plata creditelor, motiv pentru care susținerea martorului că afacerea era de natură imobiliară este neadevărată, cu atât mai mult cu cât ar fi fost imposibil să indice proveniența reală a banilor.

În plus, această discuție a fost purtată după ce martorului îi fusese comunicată soluția de către Pahonțu Marin și la câteva minute după convorbirea cu mama sa, , căreia i-a spus "că e nașpa", astfel că e greu de crezut că dezamăgirea acestuia nu a fost generată de faptul că banii preinși de inculpata David Maria urmau să nu mai fie obținuți.

În aceste condiții declarațiile martorului David Bogdan date în fața instanței, circumscrise calității de rudă apropiată și cele ale inculpatei David Maria urmează să fie înlăturate întrucât nu corespund adevărului, fiind în contradicție cu împrejurările de fapt rezultate din ansamblul materialului probator administrat în cauză.

Așa cum s-a arătat este de necontestat faptul că din dovezile existente la dosar rezultă că inculpata David Maria a pretins și primit, în lunile noiembrie - decembrie 2009, suma de 200.000 euro pentru a-i determina pe judecătorii investiți cu soluționarea contestației în anulare să pronunțe o soluție în favoarea denunțatorului Blânda Pentru, pentru ca aceiași inculpată să pretindă în lunile ianuarie - februarie 2012 de la același denunțator suma de 110.000, în schimbul intervenției pe lângă membrii completului care judecau, în recurs, cererea de revizuire formulată de acesta, fapte care întrunesc elementele constitutive a două infracțiuni de trafic de influență prevăzute de art.257 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu modificările și completările ulterioare.

În cauză nu sunt incidente dispozițiile art.7 alin.(3) din Legea nr.78/2000 cu modificările și completările ulterioare, întrucât judecătorului care nu soluționează dosare penale nu îi poate fi reținută forma agravantă a infracțiunii de trafic de influență.

O condiție ce trebuie îndeplinită în mod obligatoriu este aceea ca făptuitorul să aibă potrivit legii atribuții de judecare a infracțiunilor, împrejurare ce atrage ope legis majorarea maximului special al pedepsei cu 2 ani în cazul fetei de trafic de influență.

În speță, la data comiterii infracțiunilor inculpata, judecător al Secției I civile din cadrul instanței supreme, nu avea atribuții de judecare a cauzelor penale, în condițiile în care numirea sa la Înalta Curte de Casație și Justiție s-a făcut în urma promovării interviului organizat de Consiliul Superior al Magistraturii pentru ocuparea unui loc la nivelul secției civile. Examinarea judecătorului s-a făcut în funcție de specializare, principiu consacrat de Legea nr.303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare pentru promovarea tuturor magistratilor indiferent de gradul de jurisdicție, ocazie cu care i-a fost verificată pregătirea profesională în materie civilă.

Dintr-o interpretare a dispozițiilor legale care reglementează promovarea judecătorilor și procurorilor în sistemul judiciar rezultă că voința legiuitorului a fost ca verificarea teoretică și practică a magistratului să fie realizată în funcție de specializare, fiind exclusă examinarea candidatului atât în materie civilă cât și în materie penală.

Ca atare, deși textul incriminator vorbește de atribuții conferite de "lege", această prevedere nu trebuie privită în abstract întrucât orice judecător ar avea competența să judece în toate materiile, chiar dacă în realitate au investiți cu atribuții în judecarea infracțiunilor doar cei care au promovat în urma verificării eminamente cunoștințelor

în materie penală, inclusiv din perspectiva jurisprudenței europene sau a instanței de contencios constituțional.

Într-adevăr, în funcție de cerințele organizatorice impuse de instanța la care funcționează, un judecător de la o secție civilă poate fi desemnat, în virtutea competenței generale, să judece în materie penală, dar această atribuție este întotdeauna rezultatul dispoziție exprese a conducerii instanței, respectiv a colegiului de conducere, or în speță se constată că nu a existat o asemenea hotărâre cu privire la inculpata David Maria.

Înalta Curte, constatând că infracțiunile de corupție cunosc o recrudescență, apreciază că măsurile de combatere a acestui fenomen trebuie să capete eficiență reală, inclusiv prin aplicarea unui tratament sancționator adecvat, motiv pentru care va aplica inculpatei David Maria câte o pedeapsă de 4 ani închisoare, cu executare în regim de detenție, pentru fiecare infracțiune, întrucât scopul pedepsei prevăzut de art.52 C.pen. nu ar putea fi atins prin altă modalitate de executare, cu atât mai mult cu cât inculpata nu a recunoscut faptele și nu a manifestat regret pentru comiterea acestora.

Gravitatea faptelor de corupție săvârșite de către inculpată, materializate în acte de primire și/sau pretindere a unor foloase în scopul influențării soluțiilor date de colegii săi, este sporită dat fiind implicațiile asupra actului de justiție în general, punând sub semnul întrebării însăși finalitatea acestuia, respectiv credibilitatea și corectitudinea sistemului judiciar.

Implicațiile asupra sistemului judiciar sunt cu atât mai grave cu cât inculpata a acționat în calitate de judecător, aceasta prin natura profesiei fiind obligată să contribuie la îndeplinirea actului de justiție în condițiile de legalitate și la respectarea activității de judecată desfășurată de colegii săi, nu să aducă o atingere importantă valorilor ocrotite de lege, uzând de funcția pe care o deținea.

În plus, datele pozitive care caracterizează persoana inculpatei nu pot fi reținute ca circumstanțe atenuante în favoarea sa întrucât tocmai aceste împrejurări au determinat promovarea în funcția de judecător la instanța supremă, făcând posibilă exercitarea influenței asupra magistraților de la Curtea de Apel Ploiești, dat fiind și ascendentul avut prin poziția pe care o ocupa.

Înalta Curte apreciază că în raport de natura și gravitatea faptelor comise de inculpată este oportună interzicerea atât în timpul executării pedepsei principale cât și ulterior pe o durată de 2 ani, a dreptului de a fi aleasă în autoritățile publice sau funcții electivă publice, de a ocupa o funcție implicând exercițiul autorității de stat și a celui de a ocupa o funcție sau a exercita o profesia ori a desfășura o activitate, de natura aceleia de care s-a folosit pentru săvârșirea infracțiunilor, ca pedeapsă accesorie și pedeapsă complementară.

Conform dispozițiilor art.88 C.pen. va deduce din durata pedepsei aplicate inculpatei David Maria, durata prevenției de la 28 februarie 2012 la 09 octombrie 2012 și în temeiul art.350 alin.(1) C.pr.pen., va menține măsura arestării preventive luată față de aceasta, Înalta Curte apreciind că se impune ca în raport de gravitatea faptelor, importanța valorilor sociale lezate și circumstanțele de comitere că se impune în continuare această măsură preventivă.

În baza art.6¹ alin.(2) și (4) din Legea nr.78/2000, va obliga inculpata să restituie contravaloarea în lei a sumei de 200.000 euro, la data punerii în executare a hotărârii, către denunțatorul Blanda Petru, având în vedere că s-a dispus față de cumpărătorul de influență o soluție de neîncepere a urmăririi penale pentru două infracțiuni de prevăzute de art.6¹ alin.(1) din Legea nr.78/2000 cu modificările și completările ulterioare, întrucât autorul faptelor s-a autodenunțat procurorilor anticorupție, anterior ca organul de urmărire penală să fi fost sesizat în acest sens.

Inculpata nu va fi obligată, însă la restituirea sumelor date la începutul anului 2012 personal de denunțator, sau prin intermediul martorului Pahonțu Marin, pentru a acoperii cheltuielile de înmormântarea ale mamei acesteia și a-și cumpăra o rochie de botez, întrucât chiar denunțatorul a arătat în fața instanței că le-a remis cu titlu de împrumut, urmând a-i fi restituite, iar nu în scopul efectuării de intervenții pe lângă judecători în vederea obținerii unei soluții favorabile în cauza sa penală.

În vederea asigurării restituirii acestei sume se va menține sechestrul asigurator instituit prin ordonanța 26/P/2012 din 01 martie 2012 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a Corupției, asupra bunurilor inculpatei.

Data fiind soluția de condamnare ce urmează a fi dispusă față de inculpată, în baza art.191 C.pr.pen., aceasta va fi obligată la plata sumei de 10.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

**PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE:**

În baza art.257 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu modificările și completările ulterioare, condamnă pe inculpata David Maria () la pedeapsa de 4 ani închisoare (fapta din noiembrie-decembrie 2009).

În baza art.65 alin.(1) C.pen., interzice inculpatei exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a) teza a II-a, b) și c) C.pen., pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Face aplicarea prevederilor art.71 și art.64 lit.a) teza a II-a, b) și c) C.pen..

În baza art.257 C.pen. raportat la art.6 din Legea nr.78/2000 cu modificările și completările ulterioare, condamnă pe inculpata David Maria la pedeapsa de 4 ani închisoare (fapta din ianuarie-februarie 2012).

În baza art.65 alin.(1) C.pen., interzice inculpatei exercitarea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a) teza a II-a, b), și c) C.pen., pe o durată de 2 ani după executarea pedepsei principale.

Face aplicarea prevederilor art.71 și art.64 lit.a) teza a II-a, b) și c) C.pen..

În baza art.33 lit.a), art.34 lit.b) și art.35 C.pen., contopește pedepsele aplicate inculpatei, urmând ca inculpata să execute pedeapsa cea mai grea de 4 ani închisoare și 2 ani interzicerea drepturilor prevăzute de art.64 lit.a) teza a II-a, b) și c) C.pen..

Face aplicarea prevederilor art.71 și art.64 lit.a) teza a II-a, b) și c) C.pen..

Deduce din durata pedepsei aplicate inculpatei, durata prevenției de la 28 februarie 2012 la 09 octombrie 2012.

În baza art.350 alin.(1) C.pr.pen., menține măsura arestării preventive dispusă față de inculpata David Maria.

În baza art.6¹ alin.(2) și (4) din Legea nr.78/2000, obligă inculpata să restituie contravaloarea în lei a sumei de 200.000 euro, la data punerii în executare a hotărârii, către denunțatorul Blanda Petru.

Menține sechestrul asigurator instituit prin ordonanța 26/P/2012 din 01 martie 2012 a Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, Direcția Națională Anticorupție, Secția de combatere a Corupției.

În baza art.191 C.pr.pen., obligă inculpata la plata sumei de 10.000 lei cu titlu de cheltuieli judiciare către stat.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică, azi 09 octombrie 2012.

LUMEA JUSTITIEI.R